

seende, at Højre maatte opgive Ævret og give Plads, for at Venstre kunde komme til Styret?

Men det er ogsaa paa anden Vis en interessant Udtalelse i det ærede Medlems Mund. Det er interessant at høre det ærede Medlem advare mod en Alliance mellem de Radikale og Socialdemokraterne, da det ærede Medlem som Rigsdagsmand selv er et Resultat af en Alliance mellem et Parti, der kalder sig Venstre, og det konservative Parti. Jeg nærer ikke den ringeste Tvivl om, at det ærede Medlem ikke havde kunnet vælges i Silkeborg, hvis ikke Højre havde stemt paa ham i fuld Udstrækning. Men endnu mere besynderlig forekommer denne Advarsel, naar man husker paa, at det ærede Medlem og hans Parti ved de sidst afholdte Valgmandsvalg og Landstingsvalg have gjort sig medansvarlige for den usandeste og mest fordærvelige Alliance, der nogen Sinde er set i Danmarks politiske Liv.

Maa jeg, medens jeg er ved Omtalen af dette Forhold, sige til det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og andre ærede Medlemmer, der ligesom disse misbillige, at denne Alliance har fundet Sted, men som trøste sig med — det hørte vi forleden Aften af det ærede Medlem fra Bræstrup —, at det rimeligvis ikke vilde være lykkedes at fravriste Højre Flertallet i Landstinget, selv om alle de demokratiske Partier havde arbejdet sammen ved Valgmandsvalgene, at dette er en fuldkommen falsk Forhaabning. I Odense, hvor jeg deltog i Landstingsvalget som Valgmand fra min Kommune, var Forholdet det, at i Regeringsvenstres og det radikale Venstres Prøvevalg deltog i alt 13 selvskrevne Vælgere. Men enhver, der kender Forholdene paa Fyn, ved, at et blot tilnærmelsesvis saa stort Tal af Kommunevalgmande vilde Højre under disse Forhold ikke være i Stand til at faa. Dermed er altsaa ført et uigendriveligt Bevis for, at Demokratiet af alle Afskygninger vilde have haft absolut Flertal indenfor den Forsamling, der foretog Landstingsvalget paa Fyn, og Højre vilde derved kun have faaet 3 Landstingsmænd fra denne Landstingskreds, medens Demokratiet havde faaet 4. Dette er en saa nøgtern Fremstilling af de virkelige Forhold, at jeg antager, at det ærede Medlem fra Veminge (Lindø), der ligesom jeg var Valgmand og deltog i dette Landstingsvalg, ikke vil kunne benægte Rigtigheden heraf. Nej, men Sagen er den, at naar de ærede tidligere Med-

lemmer af Reformpartiet søge Trøst i saadanne Forestillinger, er det, fordi de endnu ikke have forsonet sig med det altfor intime Samarbejde med Højre. Men jeg maa sige til dem, at de maa vænne sig til det. Under den nuværende Ledelse bliver der ikke bedre Kaar for dem i Fremtiden, og de maa derfor lige saa gerne se at forvinde Sorgen over dette Forræderi mod den almindelige Valgret og forberede sig til at tage det næste Skridt til Højre.

Og det næste Skridt til Højre have vi allerede under disse Dages Forhandling set tone frem i Horisonten, ja endog komme lyslevende frem i denne Sal. Den første Antydning deraf var saa vidt mig bekendt en Artikel af en anset og meget bekendt moderat Landstingsmand fra Fyn, som udsendte det bevingede Ord, at det, som skulde frelse Fædrelandet fra Undergang og bringe vore Finanser i Orden, var Brændevinsskatten. Dette ærede Medlem plejer at have nogen Erfaring i, hvorledes en Madpose skal skæres, som man siger, med andre Ord, han plejer at være en ret brugbar Fødselshjælper, naar det gælder om at faa politiske Forlig, politiske Overenskomster afsluttede, og det ærede Medlem har derfor ogsaa nok agtet paa Tidens Tegn og derfor ment, at det var det rette Tidspunkt til at kaste denne Redningsplanke ud til sin egen Finansminister, som var i Betyrk, som blev trængt saa stærkt særlig af Højre

Vi hørte i Forgaars Aftes det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) lyse en ret kraftig Velsignelse over dette Skatteobjekt. Ja, han stillede os først i Udsigt, at det kunde vist godt gaa an at forhøje Postkortporto'en med en Øre. Det vilde hjælpe lidt til, for, sagde det ærede Medlem, naar Folk have en saadan Lyst til at faa kolorerede Kort, Kort med Billeder, viser det, at de ikke i særlig Grad føle Trykket af Udgiften til Porto, og saa ville de ikke gøre mindste Indsigelse mod, at Porto'en for Brevkort forhøjes med 1 Øre. Det skal jeg nu lade staa. Men med Hensyn til det andet siger han, at derimod kan han ikke undlade at pege paa Brændevinsskatten. Det vil med andre Ord sige, at de frikonservative Venner — ja, jeg ved ikke, paa hvilket Sted jeg skal stille det ærede Medlem, hvilken Betegnelse det ærede Medlem tillægger sin Højregruppe, moderat Højre eller frikonservativt Højre, alle vide i hvert Fald, hvilken Del af Højre jeg tænker paa — ere rede til at slaa denne Handel af paa Bekostning af Fattigmands Snaps. Og saa er der en Ting til. Dette Objekt har den store Fordel, at der behøve de ikke fra